

Ämnerligt kära vän och
Syster!

Nyss var här hos oss så
tungt och ängsligt, men
äter har glädjen och lyckan
infunnit sig, och jag tycker
mig känna dem ännu
tydligare, intensivare än
förr. Jag tror äfven att man
efter sorg och dystra dagar
bättre förstår att uppskatta
lycka och glädje. Hjertat
jublar och lifvet ser ljusst
ut, det är vår uter och den
förnimmes i hjertat äfven.
Gud vare läf, för all denna

lycka! — Ottos krafter ökas
med hvarje dag märkbart.
Det är nu 10 dygn sedan han
kom ur sängen, såg då ut
som en vålnad ännu, men
nu är han snart som han
var före sitt injuknande.
Han väntar nu på ett något
så när möjligt före, för att
resa till Åfors att repa sig
ordentligt, här systrar han
för mycket både med prov.
läkare korrespondensen / skrifter
får jag ty hans hand darrar
ännu och det yttre hushållet.
En liflig människa som
Otto kan ej vara sysslolös
bättre då att han får prata
med föräldrar o. systrar
och med sina barn — du

vet väl att ~~de~~ äro i Hfors utom
lilla Kaarlo som nu här får
all vår ömhet ensam ~~för~~^{för} sig
Han är ett mycket starkt
o. frodigt barn, mycket snäll
äfvén utom då han tvättas
o. väntar på mat, då skriker
han med en ovanligt ljudlig
stämma - „Ottos starka röst“
som min Mamma har obser-
verat hos hela vår „quartett“.
Ja, tänk förrän de alla äro
uppfosttrade! Gud gifve
de ~~små~~^{och de} blefve dugliga,
goda människor! - I våra
syskon hafven redan snart
fullvuxna barn. Skall ike
Antti nu komma till sista
klassen och Katri har ju
blifvit konfirmerad, - vår

guddotter. Drepligt hade det varit att få se henne om jag hade kunnat resa dit. Men nog träffas vi tyckon ju ändå alltid efter någon tid. Genom Ines hörde vi att du nu var dig med kaffet i rummet, och vi hoppas att din fot måtte snart blifva fullkomligt frisk. För Edert* alla har denna din sjukdom nog varit kännbar. Lignande var det dock att du fick den snälla fr. Petman till hjälp. Nu får du väl snart din dotter - kännas det ej bra godt att ha en fullvuxen dotter - Gud signe din kära Katarin; måtte hon skänka

Öder mycket glädje! -
Skrif nu snart, om du hinna
så att vi få höra huru Talla
ären, jag hoppas visst att få
goda inderättelser. Huru
mår din svärmor, är hon hos
Er l. i Sjöfors och huru mår
Morron o. moster Hilma - befall
dem hjertligt från oss! Har
ej Axel någon orgel att upp-
sätta här i Karleby och skulle
ni ej kunna tänka på att
glädja oss nästa sommar
med ett besök. Hanske
kunde Axel på denna resa
träffa vår nye prost A. Au-
vinen och med honom
fundera på en orgel till
Impilanti kyrka, då skulle
resan äfven med tiden betala
sig. - Tänk nu med allvar

från detta, tänk att I skullen
göra oss en stor glädje och
det vore ju en god gerning
- eller huru?

Nej, nu måste liten Kaarlo
badas, farväl kära syster.
emottag till Axel och dig
våra käraste helningar
äfven till Edra barn,
genom din tillgifna
Aina.

Sittkaranta 5, IV - 98.